

תלמודו בידו

דף נז עמוד ב

א] כהן גדול הכניס אלמנה בת כהן לחופה מבלי שקידשה, ועדיין לא בא עליה, האם נפסלה מאכילת תרומת בית אביה ?

ב] כיצד דחתה הגמרא את דברי רמי בא חמא ?

ג] מאיזה גיל ביאת קטנה נחשבת ביאה, ומהי הנפקא מינה ?

ד] האם תינוקת פחות משלש שנים ויום אחד נקנית בחופה ?

ה] נדה שישבה על משכב או מושב, מה דינם ?

א] רב: פסלה מתרומת בית אביה, שהכנסתה לחופה נחשבת כביאה. שמואל: לא פסלה, כיון שלא בא עליה.

רמי: לר' מאיר שהמשתמרת לביאה פסולה נפסלת לתרומה, אף חופה פוסלת. לר' אלעזר שהמשתמרת לביאה פסולה אינה נפסלת, אף חופה אינה פוסלת.

ב] לר' מאיר: שמא דוקא קידושין פוסלים, כיון שקונה אותה. אבל חופה אינה קנין. לר' אלעזר: שמא קידושיו אינם פוסלים, כיון שאינו קרוב לביאה. אבל חופה פוסלת.

ג] בת שלש שנים ויום אחד ביאתה ביאה. נפקא מינה:

1. האם מתקדשת בביאה.
2. בא עליה יבם, האם נקנית להיות אשתו.
3. קידשה אביה לפלוני ובא עליה אחר, האם נתחייב עליה משום אשת איש.
4. בא עליה כשהיא נדה, האם נעשה אב הטומאה [ומשכבו ראשון לטומאה], או שנעשה ראשון לטומאה [ואינו מטמא משכבו].
5. נשאת לכהן, האם אוכלת בתרומה.
6. בא עליה אחד מן הפסולים [כגון חלל או ממזר], האם נפסלה מתרומת בית אביה.

ד] אינה נקנית בחופה, הואיל ואין לה ביאה. ואין חופתה פוסלתה בתרומה.

ה] נעשים אב הטומאה ומטמאים אף אדם וכלים, וזו היא טומאת מדרס.